

Stanisław Rymar, Stanislav Balík, Ewa Stawicka

Podpisanie porozumienia o współpracy adwokatury polskiej i czeskiej, Praga 10 września 2003 r.

Palestra 48/11-12(551-552), 231-233

2003

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

SYMPOZJA KONFERENCJE

Podpisanie porozumienia o współpracy adwokatury polskiej i czeskiej. Praga, 10 września 2003 r.

Adwokatura czeska jest jedną z tych, z którymi palestrę polską od lat łączą najściślejsze związki. Systematyczna i żywa jest wymiana informacji, a na szerszym forum międzynarodowym – oparta na prawdziwym zaufaniu współpraca, szczególnie cenna wtedy, kiedy jej wyniki są powszechnie zauważalne.

Przyjacielskim kontaktem nie trzeba formalizacji. Aby jednakże dać również na zewnątrz wyraz chęci ich utrwalenia, jak również po to, by nadać im konkretny kierunek – ciała samorządowe stojące na czele adwokatów obydwu krajów zdecydowały się na uroczyste podpisanie porozumienia o współpracy. Ceremonia ta miała miejsce w Pradze, w dniu 10 września 2003 r., w obecności radcy ambasady Rzeczypospolitej w Republice Czeskiej, Pana *Stefana Hatysa* reprezentującego ambasadora RP. Na dokumencie złożyli podpisy: Prezes Czeskiej Izby Adwokackiej adw. dr Stanislav Balík oraz Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Stanisław Rymar.

W spotkaniu wzięli nadto udział członkowie władz czeskiego samorządu adwokackiego, a ze strony polskiej – towarzysząca Prezesowi NRA adw. Ewa Stawicka. Rozmowy miały miejsce w siedzibie Czeskiej Izby Adwokackiej. W godzinach popołudniowych natomiast delegacja polskiej palestry oraz dr Stanislav Balík byli gośćmi placówki dyplomatycznej RP, gdzie dyskutowano o znaczeniu dwustronnej umowy obydwu korporacji zawodowych dla szerszej pojmowanej współpracy prawniczej Polski i Czech.

Na szczególne podkreślenie zasługuje perfekcyjna organizacja spotkania przedstawicieli palestr obydwu krajów, będąca w przeważającej mierze zasługą departamentu Czeskiej Izby Adwokackiej zajmującego się współpracą międzynarodową. Za stworzenie niezwykle serdecznej atmosfery należą się natomiast podziękowania wszystkim bez wyjątku członkom i współpracownikom samorządu czeskiej palestry zaangażowanym w to wydanie.

W przekonaniu, że polskie Koleżanki i polscy Koledzy adwokaci – zwłaszcza ta ich grupa, która zainteresowana być może zintensyfikowaniem współpracy przygranicznej – zechcą skorzystać z dobrodziejstw podpisanego właśnie porozumienia, zamieszczamy poniżej jego pełną polskojęzyczną wersję.

Umowa o współpracy między Naczelną Radą Adwokacką działającą w Polsce i Czeską Izbą Adwokacką

PREAMBUŁA

Przedstawiciele Naczelnej Rady Adwokackiej działającej w Polsce i Czeskiej Izby Adwokackiej stwierdzają, że między obiema organizacjami adwokatów przez szereg lat rozwija się coraz częstsza i bogatsza współpraca na poziomie bilateralnym i regionalnym oraz w sferze międzynarodowej.

Naczelna Rada Adwokacka i Czeska Izba Adwokacka w sposób bardzo podobny prowadzą współpracę bilateralną i regionalną z krajami sąsiadującymi, w podobny sposób wspierają i chronią interesy swych członków.

Obie organizacje uznają konieczność zachowania i rozwoju niezależności, integralności i społecznego znaczenia adwokatury.

We wszystkich wyżej wymienionych aspektach znajdują częstą zgodność lub bliskość interesów, co prowadzi do upodobnienia celów i sposobów postępowania.

Dlatego Naczelna Rada Adwokacka i Czeska Izba Adwokacka postanowiły zawrzeć Umowę o współpracy, która będzie wspierała i umacniała dotychczasowe współdziałanie i da mu ramy formalne szczególnie w tych dziedzinach, które są wymienione poniżej.

WSPÓŁPRACA BILATERALNA

– obie strony będą się wzajemnie informowały o działaniach legislacyjnych dotyczących adwokatury, podstawowych zmianach działania sądownictwa i harmonizacji prawa krajowego z prawem europejskim w zakresie dotyczącym adwokatury, jej pozycji i działania,

– obie strony będą się wzajemnie informowały i zapraszały na krajowe i międzynarodowe szkolenia adwokatów, wymieniały materiały fachowe i zdobyte doświadczenia,

– będą się informowały o zasadniczych decyzjach Izb, które mają wpływ na zmianę struktury i działania adwokatury oraz ich stosunków wobec innych wyspecjalizowanych profesji,

– obie strony będą wspierały rozwój bezpośrednich stosunków między poszczególnymi strukturami fachowymi, szczególnie w dziedzinie międzynarodowej, szkoleniowej i w innych zakresach – zgodnie z potrzebami i ustaleniami,

– będą w szczególności wspierały współpracę przygraniczną i wytwarzały warunki dla jej rozwoju w formie współpracy przy organizacji różnych fachowych oraz szkoleniowych seminariów, programów wymiennych dla aplikantów i adwokatów lub w formie bieżącej wymiany informacji i kontaktów według potrzeby, a szczególnie będą ułatwiały transgraniczną pomoc prawną,

– będą zapewniały wymianę informacji i współpracowały przy tworzeniu systemu ustawicznego kształcenia adwokatów,

– obie strony będą kontynuowały wymianę swych fachowych pism adwokackich.

WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

Obie strony będą według potrzeby wzajemnie konsultowały, wspólnie przygotowywały i starały się wprowadzać w życie swoje stanowiska zgłaszane w organizacjach międzynarodowych (szczególnie adwokackich) w interesie zachowania jakości i stabilności stanu adwokackiego.

W Pradze, dnia 10 września 2003

za Naczelną Radę Adwokacką
Stanisław Rymar

za Czeską Izbę Adwokacką
Stanislav Balík

Opracowała: *adw. Ewa Stawicka*

Sprawozdanie z konferencji Międzynarodowego Zrzeszenia Adwokatury w San Francisco

International Bar Association z siedzibą w Londynie jest największą organizacją prawniczą na świecie, zrzeszającą ponad 16 000 indywidualnych członków i 192 korporacje zawodowe¹. Nic zatem dziwnego, że ogólne konferencje IBA, w których udział bierze ponad 3 000 prawników z wszystkich zakątków świata, są zawsze doniosłym i szeroko komentowanym wydarzeniem.

W 2003 roku wszystkie 3 Sekcje IBA (Business Law, Legal Practice, Energy&Natural Resources Law) spotkały się w dniach 14–19 września w San Francisco. Pierwszym punktem konferencji było – jak zazwyczaj – uroczyste otwarcie. Budynek The Concourse nie przypomina niestety Opery Paryskiej, w której kilka lat temu rozpoczynała się konferencja IBA, a tamto otwarcie i następująca po nim uczta kulinarna wspomnianie są do dzisiaj z rozrzewnieniem przez uczestników kolejnych imprez. Jazz Band i kalifornijskie wino poprawiły jednak nastrój na tyle skutecznie, że wystrój wnętrz i jakość serwowanych potraw zeszły na dalszy plan.

Od rana następnego dnia rozpoczęła się merytoryczna część konferencji. 60 komitetów tematycznych przygotowało przeszło 120 sesji dotyczących różnorodnych aspektów stosowania prawa i wykonywania zawodów prawniczych. Tak bogaty program wymagał od uczestników starannego planowania i dokonywania nieuchronnych wyborów między konkurencyjnymi wykładami. Przytoczenie samych tylko tematów przekraczałoby ramy niniejszego sprawozdania, dlatego też dalsza relacja stanowić będzie subiektywny komentarz niżej podpisanego do tej części obrad, w której zdołał sam wziąć udział.

ADR (Alternative Dispute Resolutions) stało się istotnym sposobem rozwiązywania sporów, przeciwwagą i uzupełnieniem dla procesów sądowych i arbitrażowych. Jak i na którym etapie edukacji prawniczej uczyć techniki mediacji? Jakie różnice w podejściu do alterna-

¹ Więcej o International Bar Association dowiedzieć się można odwiedzając stronę internetową www.ibanet.org